

עפ"ג 22 - אורה אחות נגד מדינת ישראל 47619/03

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 22-47619-03 איחודת נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 96991/2019

בפני	כבוד השופט הבהירה, ברנט-אב"ד
	כבוד השופט בורנשטיין
	כבוד השופט מיכלס
אוראל אחדות	המערערת
נגד	
מדינת ישראל	המשיבה

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דין של בית המשפט השלום בכפר סבא בת"פ 24915-05-19, מיום 6.2.2022, במסגרתו נדונה המערערת למאסר על תנאי במשך 9 חודשים וחתימה על התchieבות. התנאי וההתchieבות הם שהמערערת שלא תעביר עבירה של החזקע סכין או כל עבירה שעוניינה תקיפה.

המעוררת הורשעה על פי הودאתה במסגרת הסדר טיעון חלקו בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ג - 1977 ובעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק.

הערעור מופנה כלפי הרשותה של המוערטת וכגד אורך של המאסר המותנה והעירות הנכליות בו.

יאמר כבר עכשו כי במסגרת הדיון מיום 26.6.2022 הסכימו הצדדים לפצל את המאסר המותנה בהתאם לסוג העבירות, כך שבגין עבירות עוון אוור התנאי יהיה קצר יותר. הערעור מופנה עתה כנגד הרשעתה של המוערטה.

כתב האישום מתאר שני אירועים. האירוע הראשון התרחש בחודש מרץ 2019 כאשר המערערת הגעה למשרד הפנים, ולאחר שסורבה בבקשתה לאפשר לבן זוגה להגיע מניגריה לשטח המדינה, היא צעקה לעבר בעלת תפקיד במקום. בהמשך שלפה סכין וצעקה שתעשה הכל כדין שיתנו לו להיכנס לארץ. בשלב זה הchallenge לחזור את ורידיה ונעצרה על יدي אזרח ששהה במקום.

האירוע השני התרחש בחודש ספטמבר 2019, כאשר המערערת הגיעו לגן ילדים וביקשה להיכנס למקום יחד עם בתה. המאבטח מסר לה כי בהתאם לנחיי הגן, הגן סגור באותה עת לכינסת ילדים ויפתח מחדש מחר כעבור 5 דקות בלבד. בתגובה עצקה המערערת על המאבטח, דרשה ממנו להיכנס ודוחפה את השער בכוח. המאבטח החזק את השער ולא

אפשר לה היכנס; או אז הכתה באמצעות ברכה באשכיו של המאבטח.

מספר תסקרים הוגשו בעניינה של המערערת, בהם מတוארים נסיבות חייה שאין פשוטות וקשה הרגשים שמאפרת צנעת הפרט לא נרחב בהם. המערערת טופלה במסגרות שונות. שירות המבחן התרשם כי לצד קשה הרגשים של המערערת והיותה נעדרת כלים להתחדשות מותאמת במצב משבר וקונפליקט, כמו גם קשה לשאת תסכולים, ניכרים מאמיצה לשינוי ולניהול אורח חיים תקין והוא נטל אחריות מלאה על מעשיה ועל מצבה. שירות המבחן המליך על שלובה בטיפול רגשי. תס Kirby ניום 1.7.21 המליך לשקל בחייב את ביטול הרשותה של המערערת, אך תסקרים נוספים שהוגשו בעניינה, שאף הם עמדו בפני בית משפט קמא בעת גזירת דין, תיארו רגرسיה בשיתוף הפעולה של המערערת עם שירות המבחן ועם גורמי הטיפול, ולפיכך שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית שיקומית בעניינה של המערערת ואף המליך להטיל עליה, בין היתר, ענישה "מרתיעה ומיצבת גבולות" בדמות מאסר מותנה.

בגזר דין קבע בית משפט קמא כי בכל אחד מהאירועים, ובוודאי בהצברותם, יש אינטראצייבו של ממש לא ורק בהרשעה, אלא גם בהטלת מאסר ولو לתקופה קצרה על דרך עובדות שירות. צוין כי המערערת הרattaה שהיא אינה מסוגלת לקבל תשובה שלילית מגורמי סמכות והוא מבטאת זאת בהתנגדות אלימה ומסוכנת. במקורה הראשון, שיליפת הסcin אמונה כוונה לצורך פגעה עצמית, אך בהימצאותה במקום בו נמצאים אנשים נוספים, הרי שהיא טמון בכך סיכון שבהתלקחות רגשותיה השליליים, אף יפגע, גם אם לא בכוונה תחילה, אדם אחר מהscin.

במקורה השני, מדובר בתקיפת גורם סמכות, מאבטח של גן ילדים, וזאת בגין עיכוב המערערת ל- 5 דקות בלבד, והכל במסגרת תפקידו על פי נוהלי המקום.

בית משפט קמא קבע כי במצב דברים זה, לא רק שאין מקום להימנע מהרשעה "cutting her throat喉咙割" של ב"כ המערערת", אלא שבית המשפט שקל באופן חריג להטיל על המערערת ענישה מחמירה "mutirah המופרחת喉咙割" לא של המשימה". בסופו של יום, סבר בית משפט קמא כי יש להימנע מכך ולנהוג בהתאם לכל לפיו בית המשפט לא יחויר מעבר לעתירת המשימה. זאת בשים לב לכך שמדובר במערערת עם רקע חיים קשה, ללא עבר פלילי, וכן בהתחשב בניסיונות טיפולים שככל זאת נעשו, גם אם לא הושלמו CIAOT, ובחלווף הזמן מאז המקרים ללא הסתמכויות נוספות.

לטענת המערערת שגה בית משפט קמא בקביעתו כי יש אינטראציibo של ממש בהרשעה ובהתלת עונש מאסר. הודהש כי עבירת החזקת הסcin הופנתה לצורך פגעה עצמית בלבד וזאת לנוכח מצבאה הנפשי המורכב. אשר לעבירה של תקיפה סתם, טוען כי גם עבירה זו נבעה מצבאה הנפשי של המערערת, וכי לא נגרמה כל חבלה למאבטח והוא לא נזקק לטיפול רפואי. הודהש מרכיבותן של נסיבותיה האישיות של המערערת. המערערת מתקיימת מעצם נוכחות של הביטוח הלאומי, והיא מתגוררת עם בעלה ובנותיה בדירה עמידר. היא בעלת רקע אישי ומשפחתי מורכב, וסובלת מבעיות נפשיות. אשר לביטול הרשותה, טוען כי שגה בית משפט קמא כאשר התייחס לפגעה הקונקרטית במערערת.

המעערערת נשואה לאזרח נגירה ועל כן נדרש להוציאו ויה כדי לבקר בנגירה את משפחת בעלה, ובעתיד الاول להתגורר שם. טוען כי היא לא תוכל לעשות כן לנוכח הרשותה בדיון. טוען גם כי בשל הרשותה יתכן שלא יוכל להיכנס לארה"ב כדי לבקר את משפחתה שלה.

כאן המקום לציין כי נוכח נסיבותה האישיות המורכבות של המערערת ולאור הסדר הטיעון, אשר בעיקרו קבע כי יש לאמץ את עמדת שירות המבחן בשאלת אי הרשעה, הרי שבתום הדיון שהתקיים ביום 26.6.2022 הופנהה המערערת פעם נוספת לשירות המבחן לשם ערכית תסקיר משלים בעניינה, וזאת מבלתי לטעת תקווה בלביה ועל מנת לקבל תמונה שלמה אודותיה.

על פי התסקير מיום 15.11.2022 קיימת כיום מרכיבותבולטת במצבה של המערערת, בעיקר בתחום הדיר וכן במישור הנפשי ובתפקודו ההורי. שירות המבחן התרשם כי המערערת זוקפה להמשך טיפול רפואי במסגרת המרפאה לבראות הנפש לצד ליווי ותמייקה אינטנסיביים בה ובמשפחה מצד גורמי הרוחה. נקבעה למערערת ועדת תכנון דרכי טיפול במשפחה לתאריך 14.11.2022 בחלוקת לשירותים חברתיים לצורך בחינת המשך הטיפול במערערת ובמשפחתה. מעידן שהתקבלת הסוציאלית עליה כי המערערת ומשפחותה לא הגיעו לדין הוועדה, ובשיכחה שנערכה עם המערערת היא מסרה שלא הגיעו לוועדה ממשום שחששה שלא תקבל פתרון קונקרטי למצבה הנוכחי מבחינת הדיר. לצד זאת הבחירה כי נמצאת, ככל, בקשר רציף עם המחלוקת לשירותים חברתיים ובכוונתה להמשך ולשמור על רציפות הקשר.

אשר להרשעתה בדיון, המערערת ביטהה חשש כי הרשעה תפגע באפשרותה לעبور עם משפחתה להטגרר בארץ מוצאו של בן הזוג וכן תחבל ביכולתה להשתלב בעתיד בעובודה. לכן, ועל אף שלא הוכח נזק קונקרטי שייגרם כתוצאה מההרשעה, על מנת לדרבן ולהזק את שיתוף הפעולה של המערערת עם גורמי הטיפול, לצורך הטבה ושיקום לצד הפחתה של סיכון מצדיה, המלצת שירות המבחן היא לשקלול בחיבור את ביטול הרשעתה.

בדיון שהתקיים ביום 20.11.2022 חזרה המערערת על בקשה להימנע מהרשעתה כמלצת שירות המבחן ובהתשב בהסדר הטיעון. בדבריה בפניה ביטהה המערערת את רצונה להתפתחות אישית ומקצועית במישורי חייה השונים, ואת החשש כי הרשעתה תפrious לך.

לאחר שיעינו בגזר דיןו של בית המשפט קמא, בתסקيري שירות המבחן ושמענו את טענות הצדדים, סבורים אנו כי אין מקום להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא שלא לבטל את הרשות המערערת.

מעישה של המערערת חמורים והם מלמדים על כך שמדובר למי שאינה מסוגלת לווסת את תגובותיה, תוך שהיא פועלת באופן תוקפני ואלים מקום שבו היא אינה מקבלת את מבוקשה. צדק בית משפט קמא שסביר כי אלמלא הסדר הטיעון, ראוי היה לגזור על המערערת מאסר בפועל, למצער מסר בדרך של עבודות שירות, ולפיכך כי מדובר בהסדר מקל. אף צדק בית משפט קמא שסביר כי בנסיבות אלה אין כל מקום לסייע את ההליךabei הרשעה.

אכן, הסדר הטיעון קבע כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן בשאלת אי הרשעה, אך תסקירי שירות המבחן המאוחרים שעמדו בסופו של יום בפני בית משפט קמא, לא מצאו להמליץ על ביטול הרשעה והציבו על חוסר שיתוף הפעולה של המערערת עם שירות המבחן.

אמנם בתסקיר האחרון שהוגש לפני בקשחנו המליך זה הפעם שירות המבחן על ביטול הרשעה, אך לצד זאת אף צין כי המערערת בחרה שלא להתייצב לדין בוועדה תכנון דרכי טיפול במשפחה, על שום שסברה כי הדבר לא יסייע לה בתחום הדיר. לא מותר לומר כי היה מצופה מהמערערת כי בשלב זה, ומשניתנה לה הגדמות חזרה, ולפניהם משותה הדיון, לבוא בפני שירות המבחן, תפנים באופן מלא ושלם את הצורך בקבלת טיפול מגורמי הטיפול והרווחה. הפנמה זו כוללת הבנה כי את מסגרת הטיפול ותוכניו יקבעו גורמי הטיפול והרווחה המקצועיים, ולא שהמערערת היא זו שתחליט על דעת עצמה מה הטיפול המתאים לה ומה הם צריכים.

במצב דברים זה, ובהתחשב בחומרת העבירות המוחסנות לה והעונש הקל שהושת עליה, סבורים אנו כי אין מקום לסתום את ההליך בדרך של הימנעות מהרשעה.

סוף דבר, הערעור נדחה ככל שהוא מכון לשאלת ההרשעה.

אשר לעונש המאסר על תנאי, בהתאם להסכמה הצדדים, נקבע כי חלף העונש שהוטל עליה, יוטל על המערעתה עונש מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וה坦אי הוא כי לא תעבור עבירה של החזקת סכין או עבירה שעוניינה תקיפה מסווג עוון, ועונש מאסר של 9 חודשים למשך 3 שנים, וה坦אי הוא שלא תעבור כל עבירה שעוניינה תקיפה מסווג פשע.

ניתן היום, י"ז כסלו תשפ"ג, 11 דצמבר 2022, במעמד ב"כ המערעתה עו"ד ויקי גולן וב"כ המשיבה עו"ד גל רוזנצוויג.

מיכל ברנט, שופטת בכירה שמואל בורנשטיין, שופט עמית מיכלס, שופט